

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. София, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7942** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75, ал.1, т. 4, във вр.с чл. 9 ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. Д., гражданин на И., ЛНЧ7000501869, чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9 срещу Решение № 1951/09.07.2021г. на заместник – председател на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Оспорващият иска обявяване на решението за нищожно, алтернативно отмяната му като незаконосъобразно. Правят се възражения, че не са изпълнени задължителните указания на съда в съдебно Решение № 4792/08.09.2020г. по адм.дело № 11484/2016г. по описа на АССГ, оставено в сила със съдебно Решение № 1966/16.02.2021г. по адм. дело №12011/2020г. по описа на ВАС на РБ. Излагат се доводи и за материална незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречие с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, както и чл. 2 и чл. 3 от ЕКПЧ. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат от адв. К., упълномощен процесуален представител, както и лично от жалбоподателя.

Ответникът - заместник – председателят на ДАБ при МС, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Счита, че не са налице предпоставките за предоставяне на

международна закрила, а обстоятелството, че жалбоподателят пребивава в Република България дълъг период от време не е основание за предоставяне на статут.

Прокурор Куман Куманов от СГП дава заключение, че жалбата неоснователна.

От фактическа страна се установява:

Производството за закрила е образувано по молба вх. № 536410 – 4407/29.02.2016г., подадена от Б. Д. чрез ДМ - МВР до ДАБ при МС с искане за предоставяне на международна закрила.

Чужденецът е регистриран на 06.04.2016г. с регистрационен лист, съдържащ отразяване, че се касае за гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., християнин, с висше образование, неженен, етническа принадлежност тюрк. Попълнена е Е., дактилоскопна карта. Жалбоподателят е подписал декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ. На 06.04.2016г. чужденецът е получил копие от Указания относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила, относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията рег. № УП18158/06.04.2016г. в превод на персийски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Подписали са се също длъжностното лице от ДАБ, връчило копие от указанията, както и участвалият при връчването им преводач. Първото интервю с търсещия закрила се е състояло на 08.06.2016г., видно от съставения за провеждането му протокол рег. № УП18158/08.06.2016г., подписан от интервюиращия чужденец, интервюиращия орган на ДАБ и преводача. Преди началото му на чужденеца е разяснено, че целта му е той да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да изясни причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България. Указано му е, че е в негов интерес точно и изчерпателно да отговаря на задаваните въпроси.

В рамките на интервюто Б. Д. изложил, че е напуснал И. легално за Турция. През 2015г. празнувал рожден ден, поканил гости, бил заедно с приятелката си. Полицията нахлула на празненството и го задържала за два дни. Ударили му 99 удара с камшик. Напуснал И., защото нямал свобода. Сменил религията си и приел християнството. Страхува се да се завърне в страната по произход, смята, че най – вероятно ще бъде убит или осъден на дълъг затвор.

С Решение № 8748/26.09.2016г. на председателя на ДАБ при МС, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. Д..

Със съдебно решение № 4792/08.09.2020г. по адм.дело № 11484/2016г. на АССГ е отменено Решение № 8748/26.09.2016г. на председателя на ДАБ при МС и преписката е върната за ново разглеждане на молбата на Б. Д. при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона. Със съдебното решение са дадени указания да се обсъдят представените пред съда съдебни решения и тяхното значение за бежанската история – дали се касае за преследване на свободи или на криминално деяние, дали наложеното наказание 99 удара с камшик е изтърпяно или е заменено с глоба, както и да се събере информация и направят изводи за положението на лицата, приели християнската религия в И. и нейното практикуване. Съдебното решение е оставено в сила с Решение № 1966/16.02.2021г. по адм. дело № 12011/2020г. по описа на ВАС на РБ.

След връщане на административната преписка е проведено повторно интервю с жалбоподателя, за което е съставен протокол от 28.05.2021г., регистриран в ДАБ на МС с рег. № УП 18158/28.05.2021г.

По време на интервюто чужденецът е посочил, че има здравословни проблеми – синдром на Б., за което е представил и документ от [фирма]. Направил е уточнение, че е азербайджанец по етническа принадлежност, а не тюрк, както е регистриран първоначално през 2016г. Изповядва християнска религия, вярва в И. Х.. Живял е в Т., А., учил е в университета в Т.. Семейството му живее в И.. В България работи като готвач. Не е членувал в политическа партия или организация, не е имал взаимодействие с политически, религиозни, паравоенни или терористични организации. На въпроса дали има проблеми с официалните власти в И. отговаря, че проблемите му са приключили с напускане на страната по произход, но ако се върне го грози смъртна заплата, заради променената религиозна принадлежност. Три пъти му е налагано наказание 99 удара с камшик, един път за употреба на алкохол и два пъти за това, че има приятелка. Представил е две съдебни решения, но твърди, че е бил задържан от полицията 10 – 15 пъти и е осъждан 4 пъти. Напуснал И. легално със самолетен полет Т. – И.. Като причина за напускане на страната по произход посочва различие в начина на мислене, проблеми с официалните власти като осъждане и задържане от полицията и изключването му от университета в Т.. Желает да живее и работи спокойно, да създаде семейство. Приел е християнската религия преди да напусне И.. Смята, че ако се завърне в страната по произход ще бъде убит заради приетата християнска религия.

В административната преписка е приложено становище рег. № М – 10965/01.07.2016г. на ДА „НС“, в което е посочено, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на Б. Д., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Прието е уверение, подписано от управителя на [фирма] и служители, които подкрепят искането на жалбоподателя да остане да живее и работи в страната.

Представено е копие на националната лична карта на Б. Д., както и две епикризи, издадени от [фирма] с диагноза „парализа на Б.“ и „пневмония, Covid 19“.

Към административната преписка са приложени две съдебни решения. Видно от присъда № 9109974129900091/12.04.2012г. Б. Д. Г. е осъден на основание чл. 637 от Ислямския наказателен кодекс да изтърпи 99 наказателни удара с камшик за извършване на действия с омраза и грубост, противоречащи на нравствеността, доказани с медицинско свидетелство за наличието на синини по тялото на С. Ф., ищца по делото. Със същото съдебно решение жалбоподателя е оправдан по обвинението за грубо изнасилване на ищцата С. Ф.. Настоящата съдебна инстанция, въз основа на съдържанието на съдебното решение счита, че съдебното производство и присъдата са във връзка с криминален акт, а не съставляват ограничаване на права и свободи. Второто съдебно решение от 03.02.2013г. на отдел 107 на Наказателен съд 2 на [населено място], постановено по Доклад на органите по правоприлагането с обвинение за създаване на незаконни връзки съдържа данни, че Б. Д. Г. е с чисто съдебно минало, освободен условно, с представяне на гарант и е осъден на глоба в размер на 2 милиона рияла, в замяна на ударите с камшик, като присъдата е обявена.

Приложена е справка с вх. № КП – 920/08.06.2021г. на ДАБ при МС, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ относно актуалната обстановка в И. и положението на лицата, сменили исляма с християнство, възможности за практикуване на новоприетата християнска религия в И. и наличие на наказания за

действия срещу държавната религия (ислям).

След обсъждане на доказателствата в административната преписка и при изпълнение на указанията в съдебните решения административният орган е постановил Решение № 1951/09.07.2021г. на заместник – председател на ДАБ при МС, с което е отказал на основание чл. 75, ал.1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. Д..

Решението е подробно мотивирано, изложени са аргументи за недостоверност на бежанската история, поради множество противоречия, разминавания и алогизми относно етническата принадлежност, изповядваната религия, дата на раждане /от чужденеца са посочени пет различни дати/, датата и повода за второто задържане през месец май 2015г., изявленията по отношение на проблемите, които е имал с официалните ирански власти. При множество констатирани несъответствия в бежанската история е прието че тя е нелогична, недостоверна и измислена с цел получаване на закрила. В изпълнение на указанията на съда са анализирани двете съдебни решения, ситуацията със сигурността в И. и положението на лицата, приели християнска религия, както и евентуалните рискове от наказания. Следва да се отбележи, че в изготвената подробна справка от Дирекция „Международна дейност“ тези въпроси са изрично разгледани, обсъдени и в решението на административния орган. По данните от справката, човек, който се е обърнал към християнството и се е завърнал в И., би бил изложен на риск само ако преди това властите са проявявали интерес към неговата дейност в И. или ако се занимава с евангелски или прозелитски дейности. Лица, които са се завърнали в И. и които считат религията за личен въпрос и не търсят публично изразяване на вярата си, могат да продължат да практикуват християнство дискретно. Въпреки, че в иранския Наказателен кодекс има предвидени наказания за престъпления срещу ислямската религия, рискът от тежки посегателства като екзекуция заради смяна на религията и/или вероотстъпничество е нисък. Административният орган е приел, че липсват предпоставките на закона за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, както и субсидиарна закрила, предвид ситуацията със сигурността в страната по произход.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е и актуална справка за Ислямска република И. с вх. № МД – 538/27.10.2021г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, видно от която, страната не е в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт, което изключва придобиване на статут поради риск за гражданите лица от насилие само на основание общата ситуация.

При установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежна страна, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 ЗУБ във връзка с чл. 52 от ЗУБ, от заместник - председателя на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т.2 и т. 4 ЗУБ във връзка с предвидената в чл. 52 от ЗУБ законова възможност за делегиране на тези правомощия от председателя на ДАБ при МС на заместник – председателя на ДАБ при МС и Заповед № РД05 – 803/14.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС.

Решението не е нищожно като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение. С Решение №4792/08.09.2020г. по адм.дело № 11484/2016г. по описа на АССГ, оставено в сила със съдебно Решение № 1966/16.02.2021г. по адм. дело № 12011/2020г. по описа на ВАС на РБ са дадени указания по процедурата, които са изпълнени изцяло от административния орган при връщане на административната преписка. Проведено е повторно интервю с заявителя, на което са изяснени въпросите относно двете съдебни решения и проблемите с официалните власти в страната по произход. Отделно е изготвена справка за положението на християните в И., включително мюсюлманите, приели християнска религия. Данните от справката са обсъдени в обжалваното решение. Решение № 1951/09.07.2021г. на заместник – председателя на ДАБ при МС е в съответствие с указанията в цитираните по-горе съдебни решения.

Не са доуснати процедурни нарушения. На кандидата за статут му е разяснена и осигурена възможността да кандидатства за международна закрила. Той е упражнил правото си в подадената молба до председателя на ДАБ с искане към властите на Република България да му се предостави закрила. Това желание е заявено и лично от чужденеца пред длъжностно лице от ДАБ. Той е регистриран в ДАБ и му е открито лично дело в деня на подаване на молбата. Едновременно с извършване на регистрацията на жалбоподателя е връчен екземпляр от Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България. Така той е информиран за процедурата, която ще се прилага в последователните ѝ фази; правата и задълженията му в хода ѝ; последиците при неспазване на негови задължения и/или при отказ да сътрудничи на ДАБ; основанията за спирането и прекратяването ѝ. По този начин е дадена изискуемата безплатна правна и процедурна информация относно реда, по който ще се разгледа, на език, за който има разумни основания да се смята, че разбира, в срок, позволяващи му да упражни правата си, гарантирани му като на кандидат за международна закрила, и да изпълни задълженията си в това качество.

Взети са необходимите мерки интервюто да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои основания за търсената закрила. За това свидетелства съдържанието на протокола за поведено интервю, в хода на което оспорващият е могъл да представи всички факти и обстоятелства, обосноваващи молбата му. Той е внимателно изслушан, не е ограничаван в изявленията си, поставяни са му уточняващи въпроси. Следователно и по своята структура като последователни фази, и като отделни извършени в хода ѝ действия, тази процедура за предоставяне на международна закрила е надлежно проведена. Не са допуснати нарушения по чл.35 и чл.36 АПК – събрани са наличните по случая доказателства, изяснени са всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, взета е предвид актуалната обща информация за държавата на произхода му и е преценена сигурността ѝ. Изпълнени са указанията в съдебно Решение № 4792/08.09.2020г. по адм.дело № 11484/2016г. по описа на АССГ, оставено в сила със съдебно Решение № 1966/16.02.2021г. по адм. дело № 12011/2020г. по описа на ВАС на РБ.

Решение №1951/09.07.2021г. е издадено в писмена форма, мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени както личното положение на кандидата за международна

закрила, така и ситуацията в държавата по произхода му. Взети са под внимание изтъкнатите от него факти от личната му история като елементи от молба за статут по чл.4, ал.2 от Директива 2011/95/ЕС. Оценена е в достатъчна степен общата обстановка в държавата по произход на база на информация от надеждни международни източници, които са посочени в цитираната в решението справка.

Правилно е приложен и материалния закон.

От съществено значение за предоставяне на статут на бежанец е съществуването на основателни опасения от преследване по причина на раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. Понятието "преследване" по смисъла на чл.8, ал.4 и ал. 5 от ЗУБ, дефинирано като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, което би довело до извършване на деяния по чл.12, ал.1, т.1-3. За да може да се квалифицират като преследване по смисъла на чл. 8 ЗУБ, събитията, които са претърпени или представляват заплаха, трябва да са достатъчно тежки, според тяхното естество или повторение, или да представляват сериозно посегателство на правата на човека, например живота, свободата или физическата цялост, или след преглед на всички елементи в досието се установи, че те очевидно не позволяват на лицето, което ги е претърпяло, да продължи да живее в страната по произход, и - се основават на една от причините за преследване по чл. 8 раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения. Понятието раса включва принадлежност към различни етнически групи. Като общо правило може да се приеме, че преследването е на расова основа, когато преследвачът възприема обекта на преследването като принадлежащ към друга расова група, различна от неговата, от което произтича действителна или въображаема разлика и това е мотивът на неговите действия. Хипотезата е неотнормима към разглеждания случай - молителят не навежда каквито и да било доводи в тази насока. Религия - понятието религия може да се разбира в широк смисъл и да включва теистични, нетеистични или атеистични вярвания. Преследването по религиозни причини може да приеме различни форми, от пълна забрана за практикуване на култа и религиозно образование до тежки дискриминационни мерки срещу лицата, принадлежащи към определена религиозна група. За да има преследване накърняването трябва да бъде достатъчно тежко. Б. Д. не е бил подложен на преследване поради неговите религиозни убеждения. Представените две съдебни решения се отнасят до криминални случаи, до деяния, които нарушават обществения ред и са криминализирани в наказателния кодекс на страната по произход. Следва да се има предвид, че изнасилване и умишлен побой са криминални деяния не само в страната по произход на жалбоподателя. Б. Д. не е съден и не е задържан за проповядване или практикуване на християнска религия, за да се приеме, че спрямо него е упражнено преследване по причина на религиозна принадлежност. Обосновано и законосъобразно административният орган е приел, че липсват убедителни доказателства за смяна на религията, която теза е въведена в бежанската история само с цел получаване на статут. Жалбоподателят не познава християнската религия, ритуали, празници, не участва в такива, не посещава

християнски храмове. Не е достоверна тезата, че е променил религията си, нито, че е бил обект на преследване от официалните власти в страната по произход поради изповядваната от него религия в нарушение на правото му на религиозна свобода. Бежанската история на чужденеца не съдържа твърдения за осъществено преследване във връзка с неговата националност или социална група. Заявява изрично, че не е политически ангажиран, не членува в политически партии и организация, не осъществява политическа дейност. Следователно жалбоподателят не заявява твърдения, релевантни за приложението на чл.8 ЗУБ. С оглед на изложеното съдът намира, че представените от кандидата факти и обстоятелства не представляват основание за предоставяне на бежански статут по цитираната разпоредба.

Няма основание за предоставяне и на хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. С цел да се даде отговор относно наличието на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, следва да се разгледат в сравнителен план трите вида „тежки посегателства“ по чл. 9, ал.1 ЗУБ, да се съобрази и решение на Съда на Европейския съюз от 17.02.2009г. по дело C-465/2007г. Използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти относно условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила изрази „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител“, абсолютно идентични на тези, посочени в ЗУБ обхващат ситуации, при които молителят за хуманитарен статут е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. От друга страна, посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхваща една по-обща опасност от посегателство - по-скоро се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, отколкото определените насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“. На последно място, разглежданото насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като „безогледно“, термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този контекст изразът „лични“ трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата. Това тълкуване, което е в състояние да осигури приложно поле, присъщо на член 15, буква в) от Директивата, не се опровергава от формулировката на съображение 26 от нея, според което опасностите, на които изобщо е изложено населението или част от

населението на една страна, обикновено не представляват сами по себе си индивидуални заплахи, които могат да бъдат квалифицирани като тежки посегателства. Макар това съображение да предполага, че само обективното констатиране на свързана с общата ситуация в дадена страна опасност по принцип не е достатъчно за установяване, че прогласените в член 15, буква в) от Директивата условия са изпълнени по отношение на определено лице, неговата редакция чрез използването на израза „обикновено“ все пак допуска хипотезата за извънредна ситуация, която би се характеризирала с толкова висока степен на опасност, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че това лице индивидуално би се изложило на разглежданата опасност. И. характер на тази ситуация се потвърждава и от факта, че съответната закрила е субсидиарна и според общия смисъл на член 15 от Директивата, тъй като дефинираните в букви а) и б) от този член посегателства предполагат ясна степен на индивидуализация.

В чл.75, ал.2 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. В конкретния случай това изискване е изпълнено. Административният орган е извършил преценка на фактите и обстоятелствата, свързани с държавата по произход на лицето, търсецо закрила, в частност - предоставяне на хуманитарен статут. В оспореното решение е направена преценка на ситуацията в страната чрез позоваване на справка от специализирана дирекция в Държавната агенция за бежанците. Данните в нея сочат, че в И. няма въоръжен конфликт, няма несигурност и риск от посегателства за цивилните лица, тоест няма основание за предоставяне на хуманитарна закрила на базата на общата ситуация със сигурността в страната по произход.

Жалбоподателят не е изложен поради някакви лични причини на риск от смъртно наказание или екзекуция, или на риск от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Както той самият посочва, проблемите му с официалните власти в И. са приключили. Видно от съдебните решения, наложените наказания са заменени с парична глоба, която е платена. От съдържанието на двете съдебни решения не може да се направи извод, че наказанието 99 удара с камшик е изпълнено, същото е заменено, жалбоподателят е осъден условно, присъдата е изпълнена с плащане на глобата. Спрямо Б. Д. не е упражнено физическо насилие, нито има риск от такова във връзка с наложените с двете съдебни решения наказания, нито във връзка с промяната на религията. Справките за И. не сочат конкретен риск за лице, което е променило религията си, но не я проповядва и упражнява публично. Няма основание за предоставяне на хуманитарна закрила и по причина на здравословното състояние. Представените медицински документи удостоверяват заболявания с временен характер, като жалбоподателят се е излекувал от ковид инфекцията и е изписан клинично здрав от [фирма], а парализата на Б. е неврологично заболяване с неизяснен произход, което се подобрява и пациентите се възстановяват без лечение за около 1 – 2 месеца.

Въз основа на анализа на данните по делото съдът приема, че жалбоподателят не заявява причини, относими към разпоредбата на чл. 8 ЗУБ като основание за молбата си за международна закрила. Б. Д. не отговаря и на условията за международна закрила по чл.9, т.1, 2 и 3 ЗУБ, поради което отказът по чл.72, ал.1, т.4 ЗУБ да му се признае хуманитарен статут също е законосъобразен. Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл.9, ал.6 и 8 ЗУБ, доколкото оспорваният е пълнолетен и неженен,

нито има други хуманитарни причини за предоставяне на статут. Без действителна нужда от закрила на което и да е от основанията, непредоставянето ѝ на този кандидат не противоречи на материалноправните разпоредби, които я регламентират.

Не са нарушени и чл. 2 и чл. 3 от ЕКПЧ. При връщане в страната по произход не е застрашено правото на живот на жалбоподателя, нито има опасност той да бъде подложен на изтезания, нечовешко или унизително отношение или наказание.

При горния анализ се налага извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, обуславящи незаконосъобразност на оспорения административен акт.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Д., гражданин на И., ЛНЧ7000501869, чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9 срещу Решение № 1951/09.07.2021г. на заместник – председател на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: